



PLATTELANDSHOTEL

HET REEKALFJE

Klucht in vier bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PLATTELANDSHOTEL HET REEKALFJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DOLF: eigenaar van het Reekalfje, plm 50 jaar

DIEUWERTJE: zijn vrouw, 45 jaar

JOHAN DE WITT: hotelgast, plm 50 jaar

LENIE: zijn vrouw, plm 45 jaar

PETER: zijn zoon, plm. 25 jaar

ILONA: vriendin van Peter, plm. 25 jaar

HELENE WATERMAN: hotelgaste, plm. 35 jaar

MEVR. FUTSELAAR: hotelgaste, plm. 70 jaar

RENEE FUTSELAAR: haar zoon, plm. 35 jaar

VAN SANTEN: directeur v. een handelsondern. plm. 55 jaar

CONSTANCE: zijn vrouw, plm. 50 jaar

DECOR:

Het stuk speelt in de lounge van een gezellig intiem familiehôtelletje op de Veluwe. Aan de achterwand rechts een deur voor algehele opkomst, en eventuele kamers, als de ruimte op het toneel beperkt is. Links aan de achterwand kamer 1 als bruidssuite. In het midden van de wand een kleine bar waar iemand achter kan staan. Aan de linker wand kamers 2 en 3 en aan de rechterwand kamer 4 en een klein gezellig zitje. Verder aan de wanden enkele schemerlampjes. Op de bar een telefoon, gastenboek en bel en achter de bar een bord met sleutels.

EERSTE BEDRIJF

Een morgen in de zomer. Als het doek opgaat staat Dolf achter de bar glazen te spoelen terwijl de radio knalhard een hoempa melodie speelt, die Dolf uit volle borst staat mee te zingen. Dieuwertje komt onhandig, met een stofzuiger worstelend, op uit kamer 1. Dolf ziet haar niet.

DIEUWERTJE: Koffie! Is er koffie, Dolf? *(als deze niet reageert luid)* Koffie!!! *(Dolf zingt luidkeels. Dieuwertje laat de stofzuiger met een plof op de grond vallen)* Hé, Pavarotti, ik vroeg je wat.

DOLF *(ziet Dieuwertje en zet de muziek uit)*: Had je het tegen mij?

DIEUWERTJE *(verbaasd)*: Tegen jou? Wel nee, hoe kom je daar nu bij. Er zit hier toch een heel hoempa orkest te spelen. En dan al dat publiek. *(pakt de stekker van de stofzuiger en gebruikt die zogenaamd als microfoon en gaat naar een lege stoel)* En mevrouw, verteld u eens: Bent u ook zo'n grote fan van die geweldige Pavarotti? Ooo, u houdt meer van hoempa muziek? Jammer, hij zingt net zo prachtig.

DOLF *(lacht)*: Vraag die dame gelijk wat ze wil drinken.

DIEUWERTJE: O, goede morgen, ober. *(gaat zitten)* Kan ik hier bestellen? Eén koffie graag en neem zelf ook wat.

DOLF *(schenk haar koffie in)*: Asjeblieft mevrouw, verder nog wensen?

DIEUWERTJE: Ja, dat je in het vervolg die radio niet hard moet laten spelen. Denk asjeblieft aan de gasten. Je weet dat mevrouw Futselaar daar hélemaal niet tegen kan.

DOLF: Nu moet je niet overdrijven, Dieuwertje. Trouwens, ze zijn er helemaal niet. Mevrouw Futselaar is uit rijden met haar zoon Renéetje.

DIEUWERTJE: Heeft ze die jongen weer zo gek gekregen. Ik vind het nog zielig ook dat hij met haar, door dat mulle zand, loopt te zeulen in die stomme rolstoel.

DOLF: Ik snap ook niet dat die jongen daar telkens weer intrapt. Volgens mij kan dat mens beter lopen dan wij denken.

DIEUWERTJE: Laten we ons er maar niet mee bemoeien, Dolf. Het is te hopen dat hij zelf wijzer zal worden.

DOLF: Geloof daar maar niks van. Z'n moeder heeft hem helemaal onder de knoet.

DIEUWERTJE: Hij heeft me verteld dat hij speciaal gekomen was om te schilderen. Dat is een hobby van hem. Het is toch zo'n zachte jongen.

DOLF *(voor zich heen)*: Hij is mij iets te zacht. Misschien gaat hij wel schaapjes schilderen op de hei. Zeg vrouwtje, hoe ver ben je met kamer één?

DIEUWERTJE: De Bruidssuite? Wat mij betreft kunnen Johan en Lenie komen.

DOLF: Mooi zo, Dieuwertje.

DIEUWERTJE: Wanneer verwacht je de familie?

DOLF: In de loop van de morgen.

DIEUWERTJE: Toch wel leuk dat die De Wittjes nog ieder jaar komen.

DOLF (*knikt*): Al meer dan vijftwintig jaar. Weet je nog dat ze hier, toen ze getrouwd zijn, hun wittebroodsweken hebben doorgebracht?

DIEUWERTJE: Of ik dat weet. Als dat hemelbed eens kon praten. Waarom wilden ze nu opeens weer die bruidssuite? Die is toch veel duurder?

DOLF: Johan vertelde mij dat hij deze vakantie heeft gekregen. Hij is vijftwintig jaar in dienst van de firma Van Santen.

DIEUWERTJE (*lacht*): Ja ja, en als Van Santen betaalt mag het best iets duurder zijn. Ze weten het wel te versieren.

DOLF: Hij zal het wel verdiend hebben. Dit krijg je niet zomaar. Zeg Dieuwertje, hoe staat het met kamer twee?

DIEUWERTJE: Kamer twee?

DOLF: Ja, die moet ook klaar zijn.

DIEUWERTJE: Krijgen we nog meer gasten? Dan had je dat wel eerder kunnen zeggen.

DOLF (*kijkt in het gastenboek*): Ja, kamer twee is gisteren besproken door ene Heléne Waterman.

DIEUWERTJE: Heléne Waterman? Wat een deftige naam. (*luchtig*) Ach, dat zal wel zo'n vrijgezelle schooljuffrouw zijn die hier de vlindertjes en kevertjes komt bestuderen. (*staat op*) Nou vooruit, eerst kamer twee dan maar. Ik hoef alleen het bed maar te verschonen. (*worstelend met de stofzuiger achter af terwijl Dolf haar hoofdschuddend nakijkt. Dolf begint weer glazen schoon te maken. Renee Futselaar met zijn moeder achter op. Zij zit in een rolstoel die Renee moeizaam voortduwt*)

RENEE (*veegt zich het zweet van het voorhoofd*): Phoeoeoe!! Is met dat duwen. Ik ben blij dat ik er ben. Daaaag Dolf.

DOLF: Zo, zijn jullie al terug. Fijn gewandeld?

RENEE: Ja, heerlijk hoor. Dolf, je hebt niets te veel gezegd, het is hier prachtig. Ik heb al een paar héle mooie objectjes gezien om te schilderen

DOLF: Nou, dat is geweldig. Hebt u ook genoten, mevrouw Futselaar?

MEVR.FUTSELAAR: Ach wat, bomen zijn allemaal het zelfde.

RENEE: Mama bedoelt dat het hier net zo mooi is als in het Schwarzwald waar we vorig jaar waren.

DOLF: Vindt u dat echt, mevrouw? Als u wilt kan ik wel zorgen voor een

koekoeksklok op uw kamer.

RENEE (*stoot hem speels aan*): Je bent me een grappenmaker, Dolf.
(*tot zijn moeder*) Zullen we dan nu eerst gaan koffie drinken, ma?

MEVR.FUTSELAAR: Ja, maar niet hier. Breng me naar de kamer.

DOLF: En jij, Renee?

MEVR.FUTSELAAR: Hij ook natuurlijk. Renee gebruikt de koffie bij mij op de kamer.

RENEE (*voorzichtig protesterend*): Maar moeder, ik wilde straks nog eventjes gaan kijken naar dat schattige schaapskooitje...

MEVR.FUTSELAAR: Daar krijg je nog tijd genoeg voor. Breng me nu eerst naar de kamer. (*Renee haalt zijn schouders op en beiden met rolstoel naar 4. Dolf kijkt hen hoofdschuddend na en loopt met een kannetje koffie kamer 4 binnen. Even later Johan en Lenie met enkele koffers achter op. Als er niemand komt belt Johan. Even later Dieuwertje achter op*)

DIEUWERTJE (*verrast*): Hallo Lenie, Johan, hoe is het?

LENIE en JOHAN (*samen*): Dag Dieuwertje, hallo, daar zijn we dan.
(*begroeten elkaar hartelijk*)

DIEUWERTJE: En... hebben jullie een goede reis gehad? (*Dolf op uit 4*)

DOLF (*verrast*): Daar hebben we De Wittjes. Welkom in het Reekalfje.
(*begroet hen hartelijk*)

DIEUWERTJE: We hadden het net over jullie. De bruidssuite is klaar, net als vijftwintig jaar geleden.

DOLF: En je ziet er nog net zo gelukkig uit, Lenie.

DIEUWERTJE: Moet je hem weer horen. Andere vrouwen complimenteren en zijn eigen vrouw, ho maar.

JOHAN: Nou Dieuwertje, jij mag er anders ook nog best zijn hoor.

DOLF: Ga zitten. Willen jullie koffie? Of liever iets sterkers. Je hoeft nu toch niet meer te rijden, ha ha ha.

JOHAN: We hebben onderweg koffie gedronken. Geef mij maar één van jou befaamde kruidenbittertjes, Dolf. Daar ben ik wel aan toe.

DOLF: Dat is goed. Dan drinken we er gelijk ééntje mee, hè Dieuwertje?
(*schenkt in en gaat zitten*) Ik zou zeggen: proost; op ons weerzien en dat jullie maar een paar fijne weken mogen hebben in het Reekalfje.

JOHAN: Dat zal wel lukken, Dolf. Voor niets komen we niet zo graag hier.

DIEUWERTJE: We zeiden het net tegen elkaar. Al meer dan vijftwintig jaar.

JOHAN (*aarzelend*): Ja, waar blijft de tijd, hè? Al meer dan vijftwintig jaar getrouwd en deze week ook precies vijftwintig jaar in dienst van de firma Van Santen..

DOLF: Ik wou dat ik ook zo'n werkgever had die mij zo nu en dan twee

weken met vakantie stuurde.

LENIE (*timide*): Naar de Veluwe.

DIEUWERTJE: Nou, als ik het voor het zeggen had, toch maar liever naar een warm land. (*pakt Dolf liefkozend om de hals*) Zeg Dolfje, kun je mij niet naar de Bahama's sturen? Of desnoods naar Spanje of Griekenland? (*Johan verslikt zich in zijn drankje en krijgt een hoestbui*)

DOLF (*klopt hem op de rug*): Rustig kerel, je kunt toch nog wel een borrel verdragen?

JOHAN (*aarzelend*): Eh Dolf.....Dieuwertje, we kunnen het jullie beter gelijk zeggen.....

DIEUWERTJE (*valt in*): Wat nu opeens? Wat doe je vreemd? Er is toch niets met jullie..... eh jullie zijn toch nog wel gelukkig samen?

LENIE: Natuurlijk wel, Dieuwertje. Anders hadden we de bruidssuite niet genomen. (*kijkt Johan hulpeloos aan*) Zeg jij het maar Johan.

DOLF (*als Johan aarzelt*): Verdorie, wat doen jullie geheimzinnig. Zo ken ik jullie niet.

JOHAN (*voorzichtig*): Dolf eh, wil je ons inschrijven onder een andere naam?

DIEUWERTJE (*springt op*): Wat?? Zeg, de politie zit je toch niet op de hielen?

JOHAN: Nee asjeblijft zeg, stel je voor. Nee, het is even iets anders. We zijn hier niet. We zijn twee weken naar Griekenland.

DOLF (*nuchter*): En ik zit op Groenland bij de Eskimo's. Dan ben je een heel eind uit de buurt. Heeft de piloot jullie hier op de hei gedropt?

JOHAN: Maak nu even geen grapjes, Dolf. We hebben een probleem.

DOLF: Als er één is die grapjes maakt ben jij het wel. Maar problemen zijn er om opgelost te worden. Maar je moet me niet kwalijk nemen als ik het even niet meer begrijp.

LENIE: Johan kreeg bij zijn jubileum een reis aangeboden naar Griekenland. Maar dat willen we helemaal niet.

DOLF: Wat wil je niet?

JOHAN: Niet naar Griekenland. Dat is niets voor ons. Het is daar veel te warm.

LENIE: Ik moet er niet aan denken om de hele dag aan het strand te liggen.

JOHAN: Ja, en eh.... we durven ook niet te vliegen.

DIEUWERTJE: Nou..... en? Dat had je toch gewoon aan die meneer Van Santen kunnen zeggen.

LENIE (*op Johan wijzend*): Dat durfde hij niet.

JOHAN (*met gebogen hoofd*): Ik heb de laatste tien jaar tegen Van Santen en mijn collega's gelogen. Ik heb gezegd dat we iedere vakantie naar het zuiden gingen met het vliegtuig en dat we dit jaar

van plan waren naar Griekenland te gaan.

LENIE: Nou, en toen wist Van Santen meteen wat hij Johan bij zijn jubileum aan moest bieden.

JOHAN (*knikt*): Twee weken naar Griekenland.

DOLF (*schudt beschuldigend het hoofd*): Johan, Johan, wat valt me dat van je tegen. Dat betekent dat jullie je schamen om al vijftwintig jaar naar de Veluwe te gaan.

DIEUWERTJE (*knikt begrijpend*): En daarom gingen jullie elke dag een uur onder de zonnebank.

JOHAN (*haastig*): Nee nee, zo moet je dat niet zien. We komen hier juist hèèl erg graag. Alleen, mijn collega's vonden dat zo truttig. Dat wandelen op de hei en zo.

DOLF: En nu willen jullie dat ik je inschrijf onder een andere naam?

LENIE: Als dat zou kunnen, Dolf. Het is maar voor twee weken. Iedereen denkt dat we naar Griekenland zijn.

DOLF: Jullie moeten het zelf weten. Maar ik vind het wel vreemd.

JOHAN (*pakt Dolf bij de hand*): Dank je wel, Dolf, dat je ons wilt helpen.

DOLF: Ik doe het omdat jullie hier al zoveel jaren komen en we jullie goed kennen. Anders had ik het nooit gedaan. Zeg maar wat ik moet doen?

JOHAN: Je moet ons inschrijven als Johan & Lenie De Zwartt.

DOLF: Hoe origineel.

LENIE: Met twee téés

DOLF (*onverschillig*): Wat mij betreft met tien téés. Het is mij om het even.

DIEUWERTJE (*teleurgesteld*): En wat mij betreft, de bruidssuite is klaar. (*staat op*) Als jullie het niet erg vinden, ik moet nog een kamer in orde maken. Er komen nog meer gasten. (*af naar 2*)

JOHAN: Dan gaan we eerst maar onze koffers uitpakken, Lenie. En nogmaals bedankt, Dolf, dat je ons wilt helpen. (*beiden met bagage af naar 1*)

DOLF (*pakt hoofdschuddend het gastenboek en begint te schrijven*): Familie De Zwartt. Nou ja, het is hun keus. Ik vind het wel dom. Twee weken Griekenland, ze weten niet wat ze missen. Alhoewel, ik vind het toch niet aardig van ze om zich te schamen voor de Veluwe. (*hij zet de muziek weer hard. Dieuwertje verstoord op en zet zonder iets te zeggen de radio weer uit en wijst naar kamer 4. Dolf kijkt haar verwonderd na als ze weer af gaat naar achter. Even later Helène achter op. Ze is opzichtig maar niet ordinair gekleed. Verder heeft ze een koffer bij zich*)

HELENE (*zelfverzekerd*): Goede morgen, meneer.

DOLF (*verrast*): Ook goede morgen, mevrouw. Wat kan ik voor u doen?

HELENE: Ik heb een kamer gereserveerd. Helène Waterman is mijn naam.

DOLF (*kijkt in het gastenboek*): Dat klopt, u hebt gisteren besproken.

HELENE (*knikt en houdt haar hand op terwijl Dolf haar vragend aankijkt*): De sleutel alstublieft.

DOLF: Pardon?

HELENE: De sleutel van mijn kamer.

DOLF (*verwonderd*): Ooooo, de sleutel. Natuurlijk! (*buigt zich naar haar over*) Hebt u wel eens eerder in een hotel gelogeed?

HELENE: Hoe bedoelt u?

DOLF (*rustig*): Ik vroeg of u wel eens eerder in een hotel gelogeed hebt? Mocht dit niet het geval zijn, dan heb ik uw vraag niet gehoord. Maar als dat wel zo is, moet u toch weten dat, voor u de sleutel wordt overhandigd, u aan enkele ceremoniën deel moet nemen.

HELENE (*zenuwachtig*): Ceremoniën?

DOLF: Jaaaa, ceremoniën! Gebruiken..... simpel gezegd: Uw volledige naam aan mij doorgeven. En niet te vergeten, de zogenaamde rituele inschrijving in het gastenboek. Dit ter controle van de plaatselijke politie. (*geheimzinnig fluisterend*) We zijn hier nogal wantrouwend ten opzichte van mensen die we niet kennen.

HELENE (*liefjes*): Zie ik er dan zo onbetrouwbaar uit?

DOLF: Dat hebt u mij niet horen zeggen. Integendeel, u maakt op mij een zèer betrouwbare en degelijke indruk. Maar dat wil niet zeggen dat ik u zomaar de sleutel geef. Dus (*geeft haar het gastenboek*) als u zo vriendelijk wilt zijn?

HELENE: Neem me niet kwalijk eh.....

DOLF (*kijkt aarzelend naar de deur achter*): Eh...Dolf.

HELENE (*liefjes*): Dolf; ik begrijp het. Ja, zie je, ik ben een beetje opgewonden vandaag.

DOLF: Opgewonden? Wilt u daarom een twee persoonskamer? U bent toch wel alleen?

HELENE: Foei Dolf, wat denk je wel niet van mij. (*klopt hem tegen de wang. Schrijft zich in terwijl Dolf nieuwsgierig meekijkt*)

DOLF: Waterman? Helène Waterman, mooie naam. Ik ben schorpioen.

HELENE: Heet u schorpioen?

DOLF: Nee, van het sterrenbeeld. Ik ben een schorpioen.

HELENE: O, dat? Ik ben een vis.

DOLF: Als ik u zo bekijk denk ik niet dat u koud bloed hebt. (*geeft haar de sleutel*) Zo, hier is de sleutel. (*Dieuwertje op uit 2*) Kijk aan, mijn vrouw is net klaar met uw kamer.

HELENE: Fijn, dan kan ik me gelijk opknappen.

DIEUWERTJE: Ik zal u even de kamer wijzen, mevrouw. Wilt u mij maar

volgen? *(beiden af naar 2. Renee met een camera op uit 4)*

RENEE: Zo, mama is even gaan rusten. Dan kan ik nu even een fotootje maken van dat schattige kleine schaapskooitje waar we vanmorgen langs gekomen zijn.

DOLF: O, ik dacht dat jij schilderde?

RENEE: Dat doe ik ook. Maar voor ik de eerste pennestreken op het doek zet wil ik eerst enkele, laten we zeggen, details vastleggen, begrijp je? Daarvoor heb ik dit schattige cameratje, waar de foto kant en klaar uitkomt.

DOLF: O, dat wist ik niet. Voor mij is schilderen iets anders. Als ik van iedere deur en kozijn eerst een foto moest maken, zou ik er geen zin meer in hebben. *(Dieuwertje op uit 2 en af naar achter)*

RENEE *(stoot hem speels aan)*: Je bent me er eentje, Dolf. *(Johan op uit 1)*

JOHAN *(wrijft zich in de handen)*: Zo Dolf, ik ben er klaar voor. *(tot Renee)* Dag meneer.

RENEE: Dag meneer eh....u logeert hier?

JOHAN *(onzeker)*: Eh ja, dat wil zeggen...

DOLF: O eh Renee, mag ik je even voorstellen. Dit is Johan de Zwartt.

RENEE: Futselaar. Renee Futselaar. Maar zeg maar gewoon Renee hoor. *(geven elkaar de hand)*

JOHAN: Aangenaam, de Zwartt.

DOLF: De familie de Zwartt is hier al meer dan vijftientig jaar kind aan huis.....

JOHAN *(valt in)*: Neeee, dat.... eh..... dat is in Hotel de Ouwe Bok aan de andere kant van het dorp. *(geeft Dolf allerlei tekens)* Ik ben hier, dat wil zeggen mijn vrouw en ik, voor het eerst.

DOLF *(slaat zich tegen het voorhoofd)*: Ach, wat dom van mij. Meneer de Zwartt lijkt sprekend op één van onze vaste gasten die hier al jaren komt. De eh... de familie De Witt; nu weet ik het weer.

RENEE: Mijn moeder en ik zijn hier al enkele dagen. En ik moet zeggen, het bevalt ons hier uitstekend. En dan het natuurschoon. Als ik u een tip mag geven. Hier nog geen driehonderd meter vandaan staat zo'n schattig klein schaapskooitje.....

JOHAN *(onverschillig)*: O, die ouwe in elkaar gezakte keet....? *(Dolf schopt hem ongemerkt tegen de schenen)* Auw, ja die ken ik, daar zijn we... eh... net met de auto langs gereden.

RENEE: Met de auto??? Ik wist niet dat dat kon. Ik heb me het lazurus moeten duwen met de rolstoel van moeder. Nou doe, ik ga even een prentje schieten. *(achter af)*

JOHAN: Wat gaat hij schieten?

DOLF: Hij wil een foto maken van de schaapskooi.

JOHAN: Ik vind het een rare vogel.

DOLF: Hij is hartstikke aardig. Hij wordt alleen zo kort gehouden door zijn moeder. Goed kerel, zeg het eens, wat wil je drinken?

JOHAN: Doe me maar een pilsje.

DOLF (*terwijl hij hem wat te drinken geeft*): Je moet wel opletten wat je zegt, Johan. Je hebt geluk dat die Renee je niet kent, anders....

JOHAN (*verontwaardigd*): En dat moet jij nodig zeggen. De familie de Zwartt komt hier al jaren.

DOLF: Nou ja, ik moet er nog wel even aan wennen. Toch zit het me niet lekker. Twee weken onder een andere naam.

JOHAN: Maak je nu maar geen zorgen. Niemand weet dat we hier zitten.

DOLF: Het is jullie eigen keus. Maar ik zou geen rustige vakantie hebben.

JOHAN (*zelfverzekerd*): Nou, ik wel. Ik voel me al weer helemaal thuis. Het waren de laatste tijd ook drukke weken op de zaak.

DOLF: Nou, probeer je dan nu maar te ontspannen. Je hebt nogal een drukke baan, hè?

JOHAN: Maar wel erg interresant. De firma Van Santen is een grote inkooporganisatie. Het meeste contact heb ik per telefoon.

DOLF: Is dat niet wat onpersoonlijk?

JOHAN: O nee, hoor. Na verloop van tijd ga je je toch een beeld van bepaalde mensen vormen.

DOLF: Dus als ik het goed begrijp ken je die mensen niet eens persoonlijk?

JOHAN: Sommige die wat dicht in de buurt wonen wel. Maar we hebben onze klanten door heel Nederland. En iemand uit Groningen of Limburg kom je niet elke dag tegen.

DOLF: Dat zou niets voor mij zijn. Ik ben alleen happy als ik met mijn gasten een persoonlijk contact heb.

JOHAN: Maar er is wel een zekere band hoor. Meestal is het eerst van: Hallo Willem of hallo Yvonne of hallo Heléne, hoe gaat het?

DOLF (*verbaasd*): Heléne?

JOHAN: Ja, zo gaat dat. Je herkent iedereen zo langzamerhand aan hun stem.

DOLF (*nadenkend*): Interresant.

JOHAN: Jazeker is dat interresant. (*Dieuwertje achter op*)

DOLF: Ik ken maar één stem zonder die te zien. En dat is die van Dieuwertje.

DIEUWERTJE (*wantrouwen*): Wat is er met Dieuwertje?

DOLF: Ik zeg net tegen Johan dat ik aan jou toch zo'n verdomd best wijfje heb, die me in alles steunt en die.....

DIEUWERTJE (*valt hem in de rede*): Die zich de benen onder de kont

vandaan loopt voor jou. Maar dat wist ik al.

JOHAN (*gaat opstaan*): Doe mij nog maar een pilsje mee naar de tuin, Dolf. Het is veel te mooi weer om binnen te blijven zitten. (*Helène achter op*)

HELENE (*tot Johan*): Dag meneer.

JOHAN (*vriendelijk*): Dag mevrouw. (*af met een pilsje naar achter*)

HELENE (*kijkt Johan na*): Zijn hier nog meer gasten?

DOLF: Zeker, er is hier, vlak voordat u kwam, nog een echtpaar aangekomen en er is ook nog een moeder met haar zoon.

HELENE: Gezellig. (*vertrouwelijk*) Mag ik u wat vragen?

DOLF (*terwijl Dieuwertje wantrouwend kijkt*): Jazeker mevrouwtje, als ik iets voor u kan doen.

HELENE: Kent u een zekere Johan de Witt? (*Dolf laat van schrik iets uit zijn handen vallen*)

DIEUWERTJE: Wie? Johan de Witt? Met eh...

HELENE: Met twee téés. Hij heeft mij dit hotel aanbevolen.

DOLF: Ooooo, die de Witt. Ja, die is hier vroeger wel eens geweest. (*Lenie op uit 1*)

LENIE: Dag mevrouw. Neem me niet kwalijk. (*tot Dolf*) Waar is Johan?

DOLF (*zenuwachtig*): Hij zit in de tuin. Hij vroeg al waar je bleef. (*doet de deur open en duwt Lenie zachtjes naar buiten*)

HELENE: Was dat die mevrouw van dat echtpaar?

DIEUWERTJE: Ja, meneer en mevrouw de Zwartt.

HELENE: Dan moet ik daar straks maar eens kennis mee maken.

DOLF (*voorzichtig*): Ik weet het niet, mevrouw, maar de familie de Zwartt is nog al op zich zelf.

JOHAN (*roept achter de deur*): Mag ik nog een pilsje, Dolf? En voor Lenie een limonade.

DOLF (*paniek*): Ja, natuurlijk, ik kom.

JOHAN (*achter de deur*): Niet nodig, ik kom het wel halen.

DOLF: Nee, blijf daar. De klant is koning. (*duwt Dieuwertje een bier en limonade in de hand en duwt haar ruw naar achter*) Poeh, is me dat werken. (*veegt zich met een zakdoek langs zijn voorhoofd*) Wat vroeg u ook al weer?

HELENE (*bezorgd*): Je moet je niet zo druk maken, Dolf. Ik vroeg alleen maar of jij Johan de Witt kende.

DOLF (*zenuwachtig*): Nee, ik ben niet druk. Dat ligt zo in mijn aard. (*weer rustig*) Maar als ik vragen mag. Waar kent u hem dan van?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto